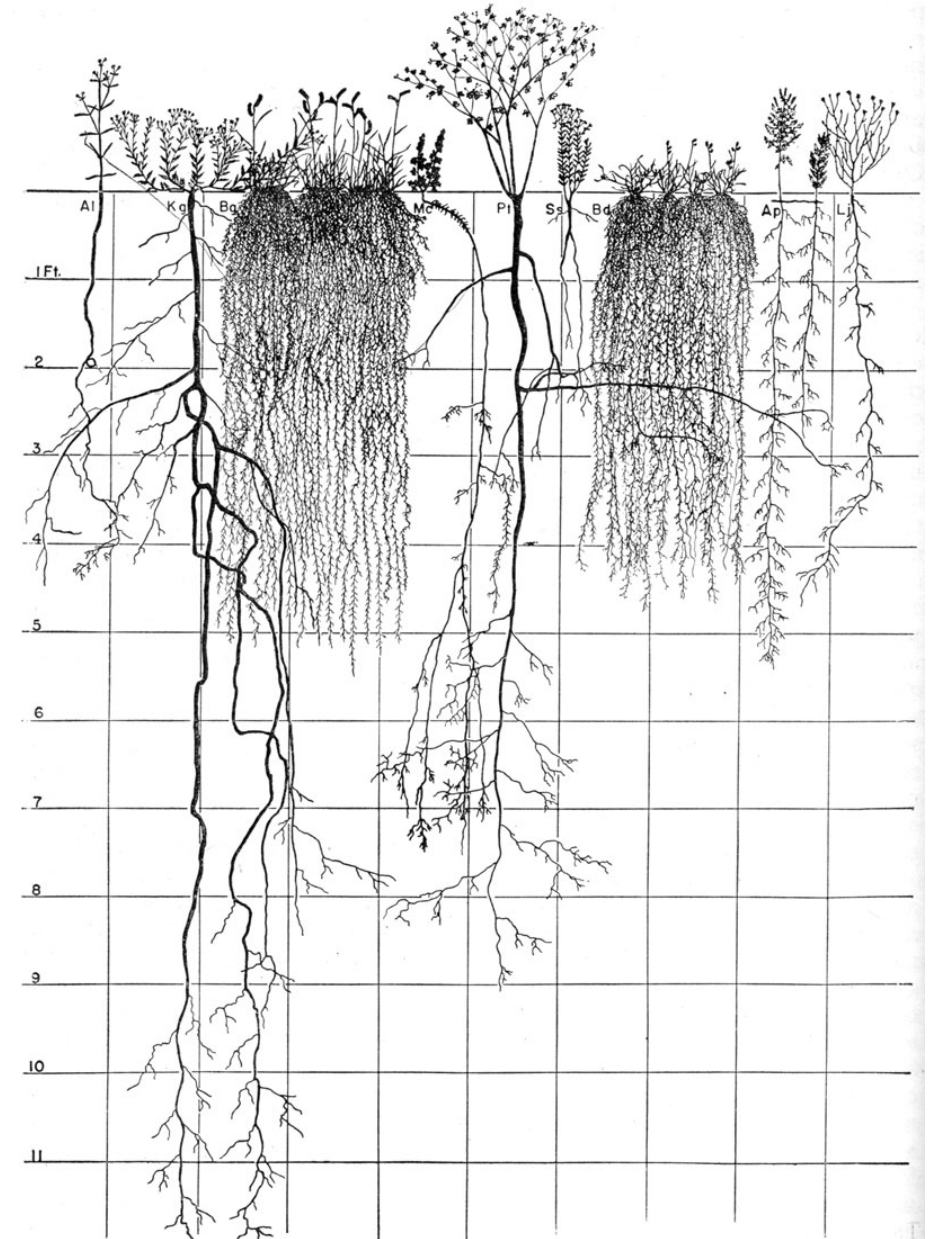

Σχεδιάζοντας με τα δέντρα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ Ι

Ανθή Κοσμά

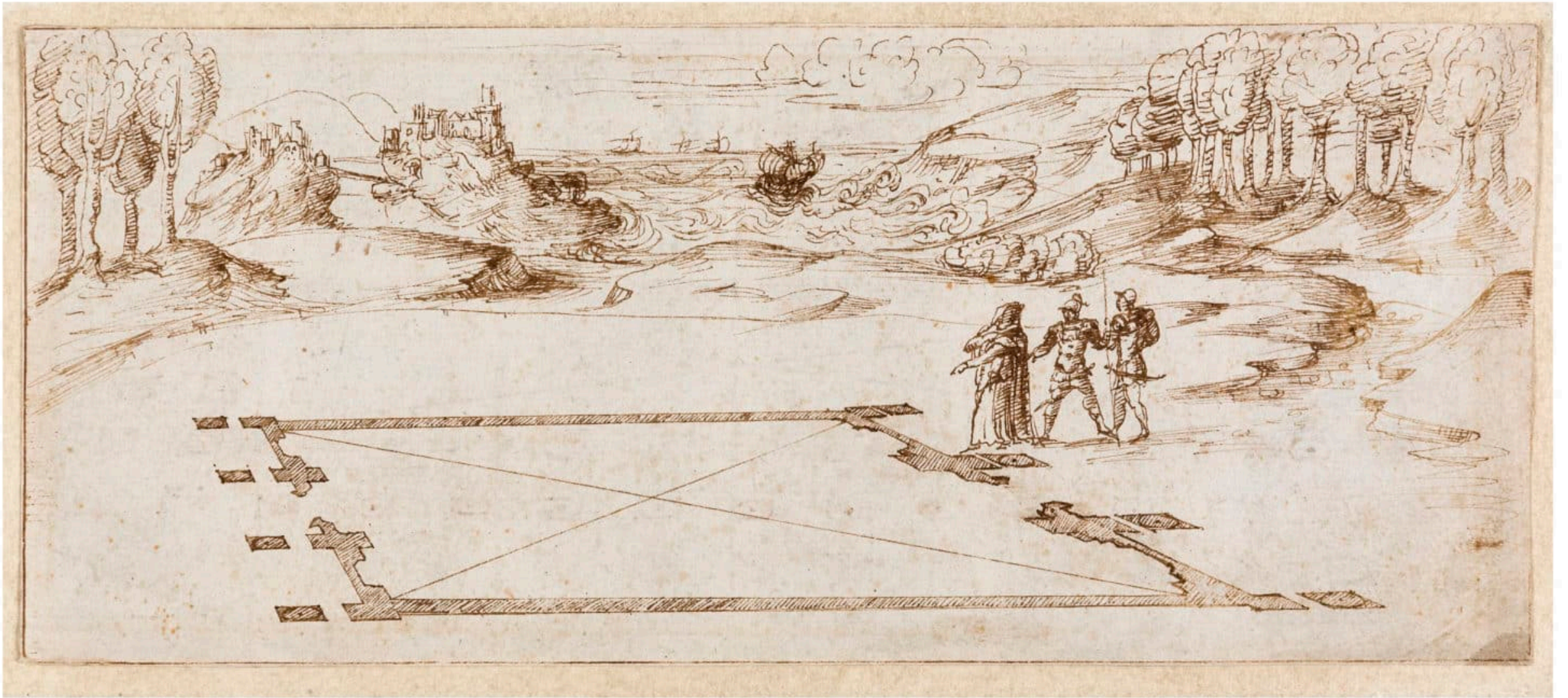
Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας // Πολυτεχνική Σχολή // Τμήμα Αρχιτεκτόνων
Μηχανικών // 09 Ιανουαρίου 2024

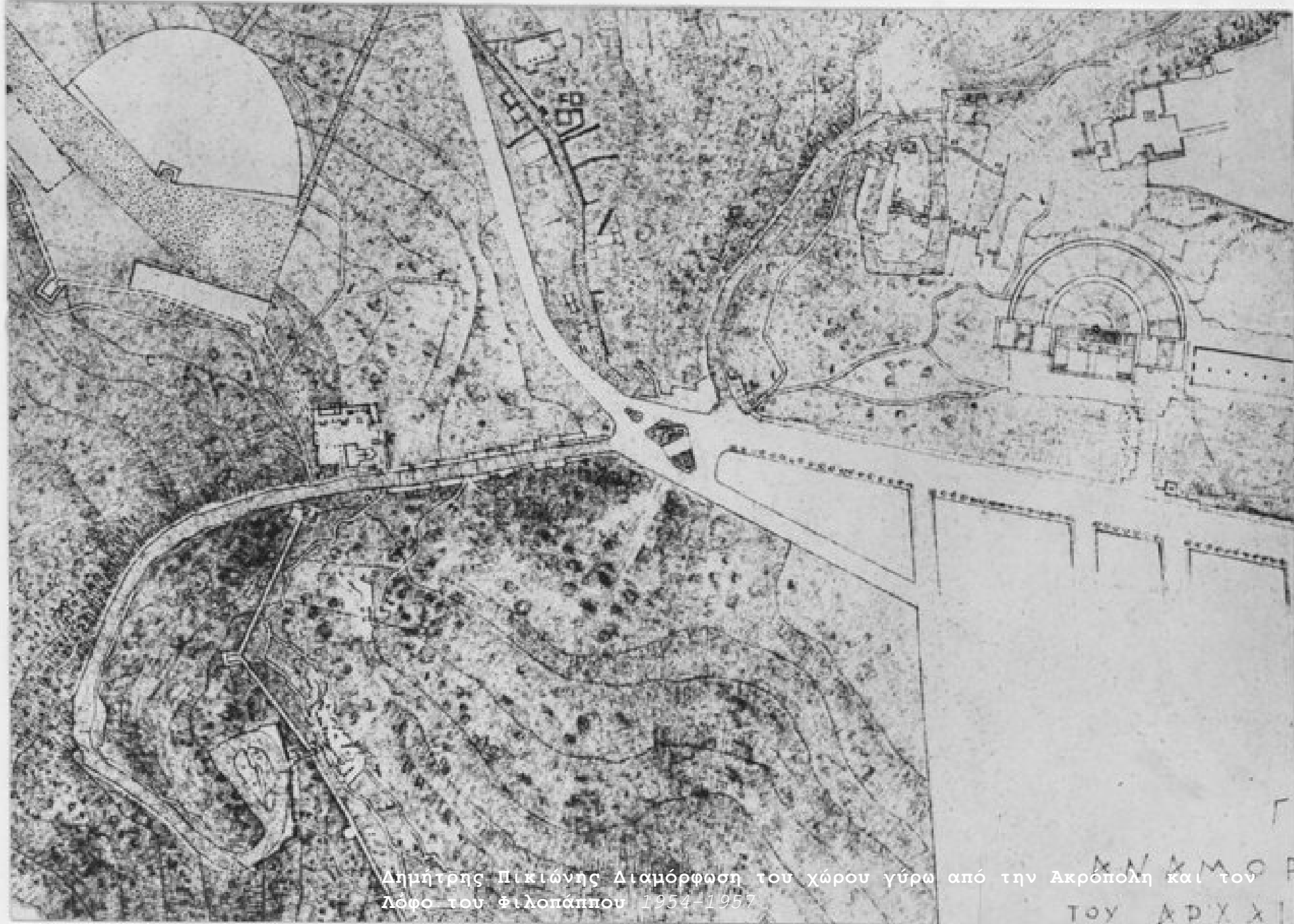
Roots of different grassland plants draw their moisture from different soil layers. Some native plants extend their roots to depths of 20 or more feet. Drawing made at Hays, Kans., before the great drought, by J. E. Weaver and F. W. Albertson (Ecol. Monographs, volume 13, p. 100). Al, narrow-leaved 4-o'clock, *Allionia linearis*; Kg, prairie false boneset, *Kuhnia gultinosa*; Bg, blue grama, *Bouteloua gracilis*; Mc, globemallow, *Malvastrum coccineum*; Pt, a legume, *Psoralea tenuiflora*; Ss, *Sideranthus spinulosus*; Bd, buffalograss, *Buchloe dactyloides*; Ap, western ragweed, *Ambrosia psilostachya*; and Lj, skeleton weed, *Lygodesmia juncea*.

Circle of the Sangallo Family, On Timber, the Species of Trees, drawing for Vitruvius, book II, chapter 9, c.1530-1545. Pen and dark brown ink on paper, 150 × 264 mm.

Circle of the Sangallo Family, Verso, Illustration to Vitruvius
Book III, Chapter 2, c.1530-1545. Pen and dark brown ink on laid
paper, 150 × 250 mm.

Δημήτρης Πικιώνης Διαμόρφωση του χώρου γύρω από την Ακρόπολη και τον λόφο του Φιλοπάππου 1954-1957

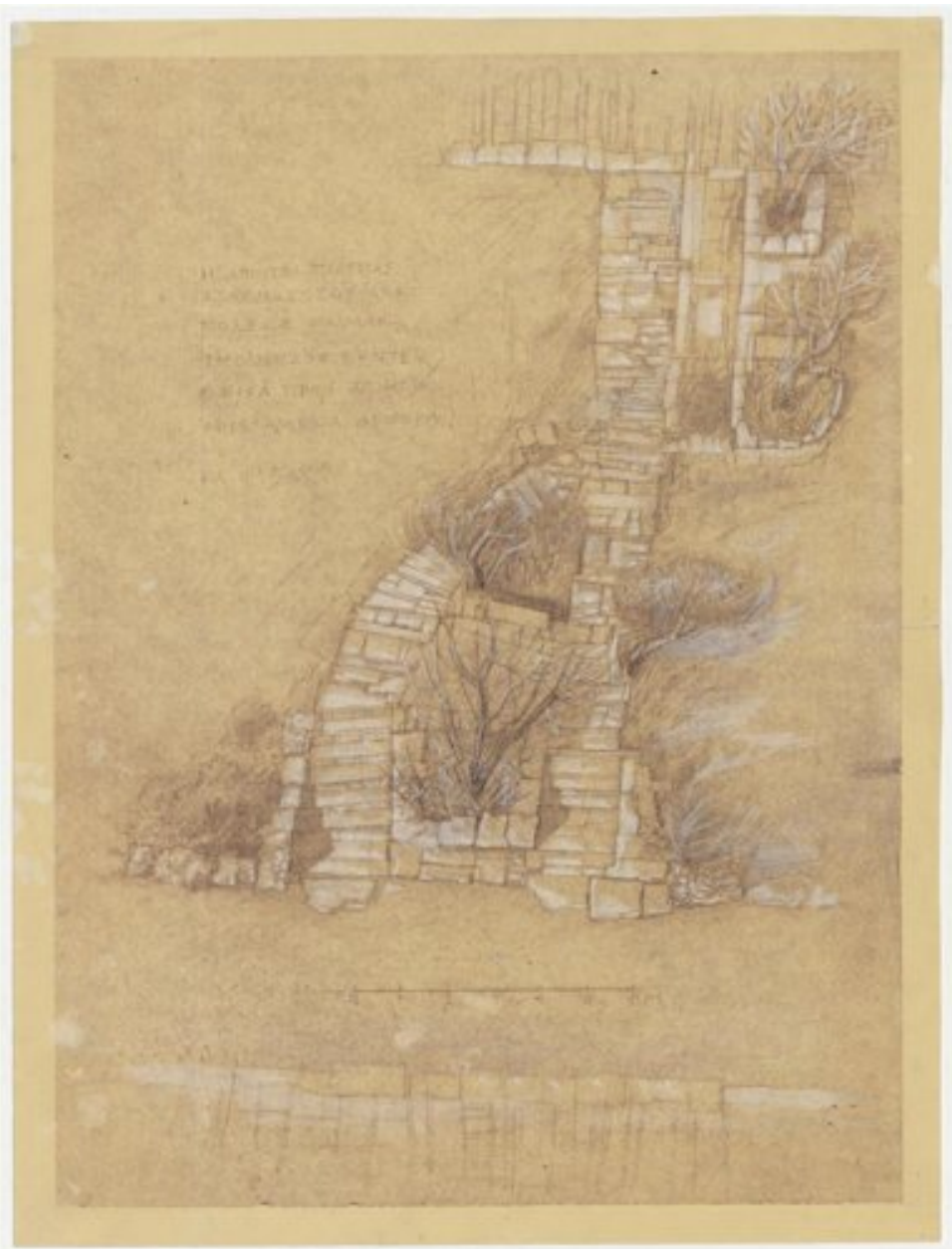
ΑΝΔΡΟΝ
ΤΟΥ ΑΡΧΑΙ

Δημήτρης Πικιώνης

Διαμόρφωση του χώρου γύρω
από την Ακρόπολη και τον
Λόφο του Φιλοπάππου

1954-1957

Περπατώντας επάνω σε τούτη τη γη, η καρδιά μας χαίρεται με την πρώτη χαρά του νηπίου την κίνησή μας μέσα στο χώρο της πλάσης, την αλληλοδιάδοχη τούτη καταστροφή κι αποκατάσταση της ισορροπίας που είναι η περπατησιά. [\(1\)](#)

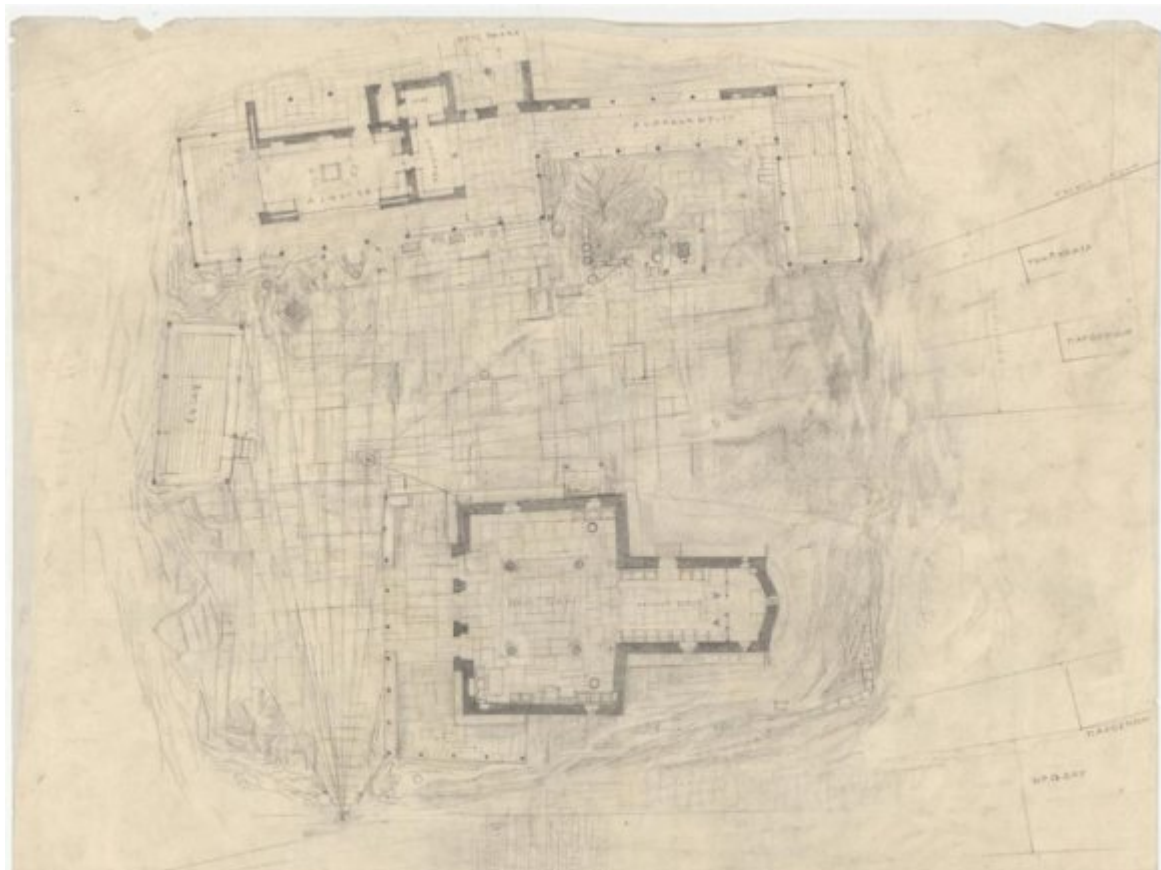
Χαίρεται το προχώρεμα του κορμιού επάνω απ' την ανάγλυφη τούτη ταινία που είναι το έδαφος. Και το πνεύμα μας ευφραίνεται από τους άπειρους συνδυασμούς των τριών διαστάσεων του Χώρου, που μας συντυχαίνουν και αλλάζουν στο κάθε μας βήμα ένα γύρω μας, και που το πέραςμα ακόμα ενός συννέφου, ψηλά εις τον ουρανό είναι ικανό να τους μεταβάλει.

Προσπερνούμε δίπλα σε τούτο το βράχο, τον κορμό του δέντρου ή κάτω από τούτο το θύσανο της φυλλωσιάς του.

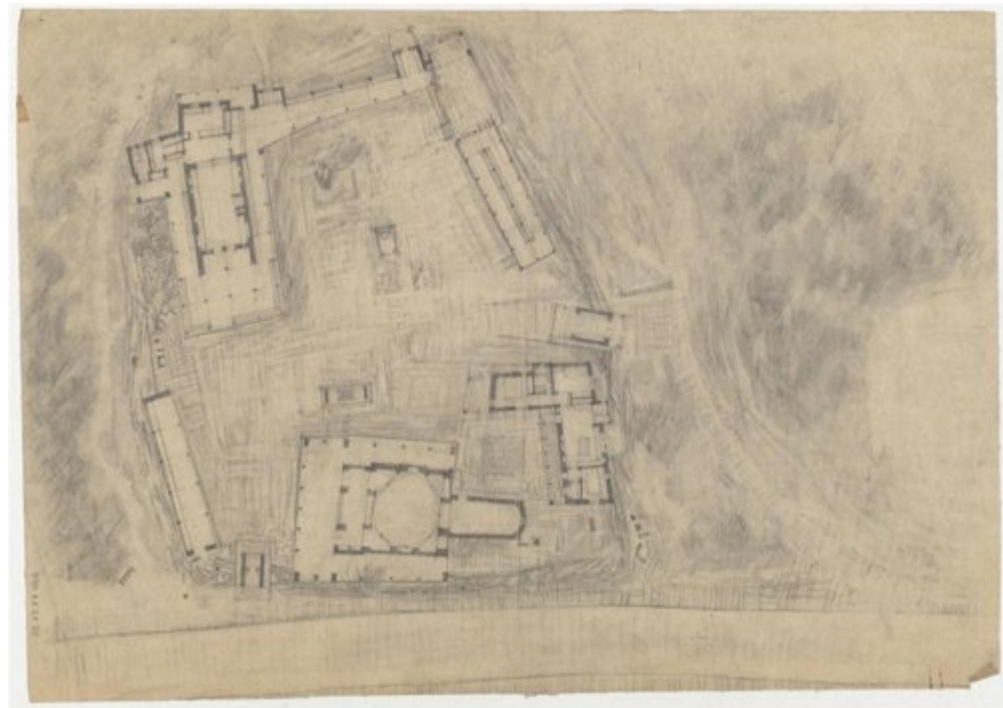
Ανεβαίνουμε, κατεβαίνουμε μαζί με το έδαφος, επάνω εις τα κυρτώματά του, τους γηλόφους, τα όρη ή βαθιά μέσα στις κοιλάδες.

Χαιρόμαστε την επίπεδη έκταση της πεδιάδος, μετρούμε τη γη με τον κόπο του κορμιού μας.

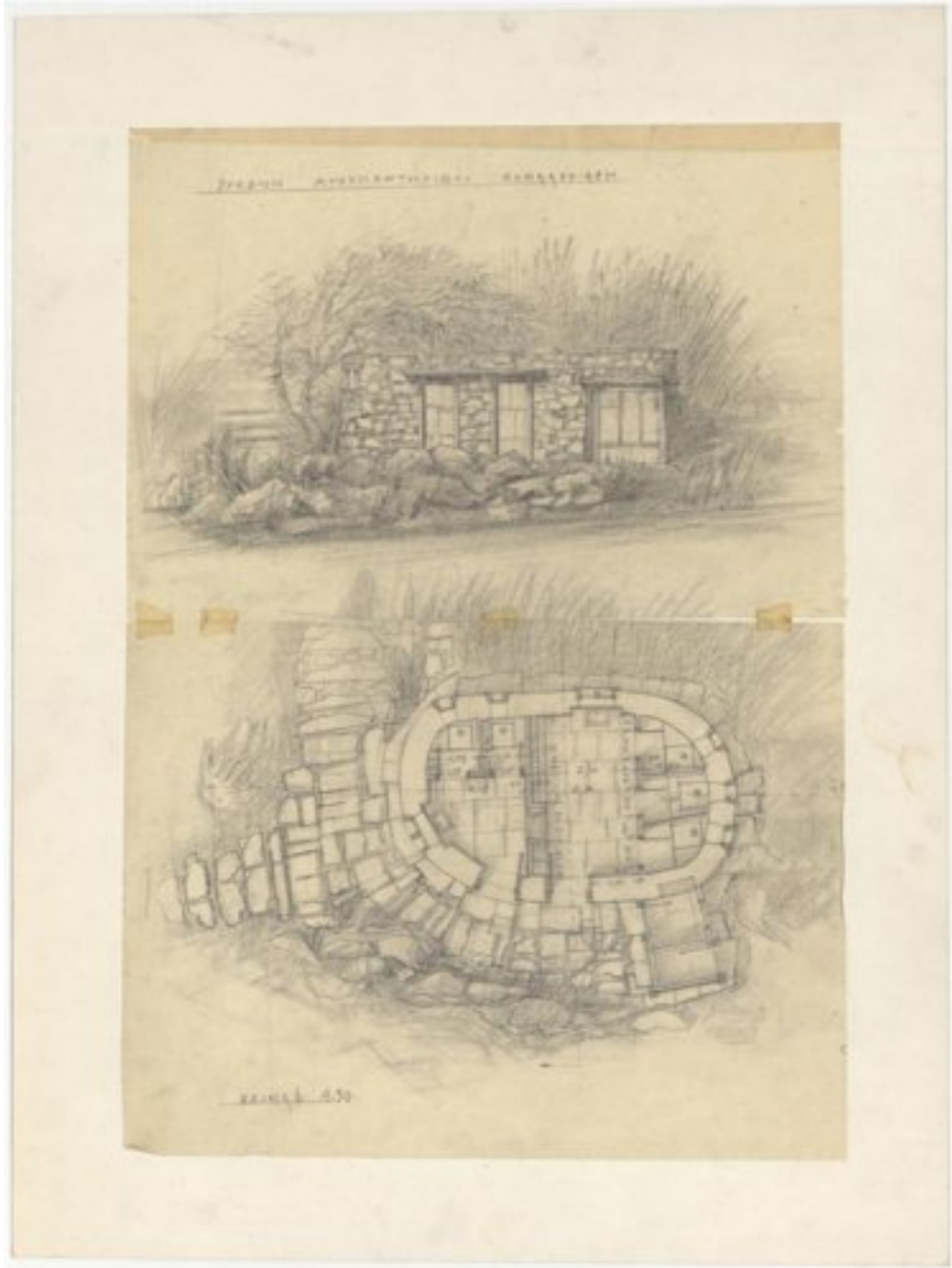
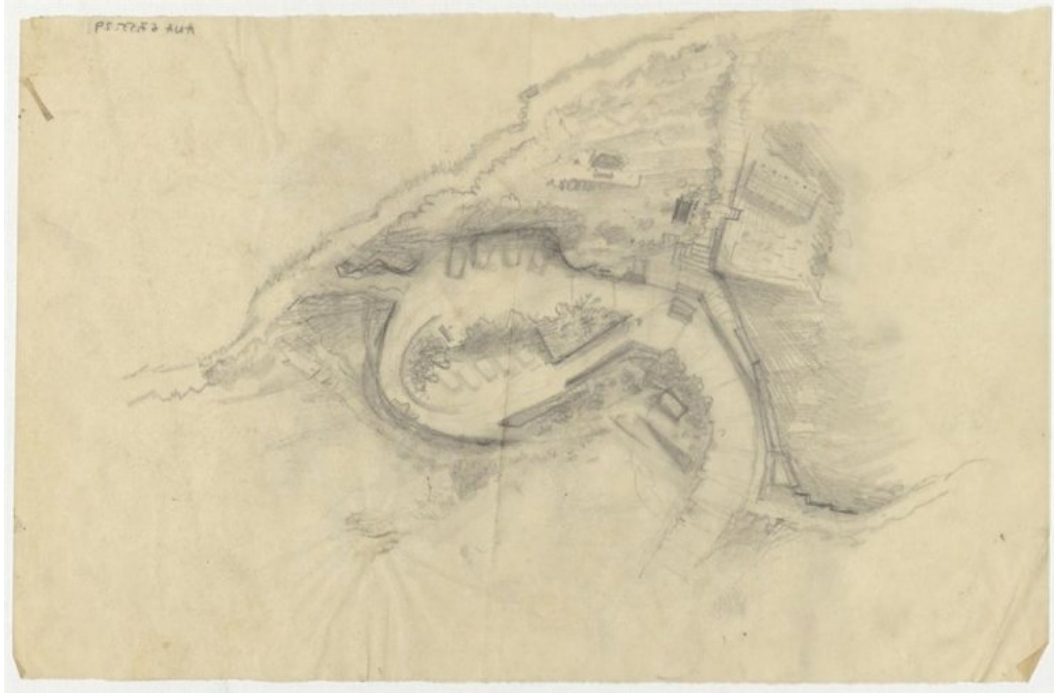
Δημήτρης Πικιώνης,
Συναισθηματική Τοπογραφία
1935

Планъ каменнаго дворцоваго зданія въ г. Армавирѣ Армянскаго Кайсара

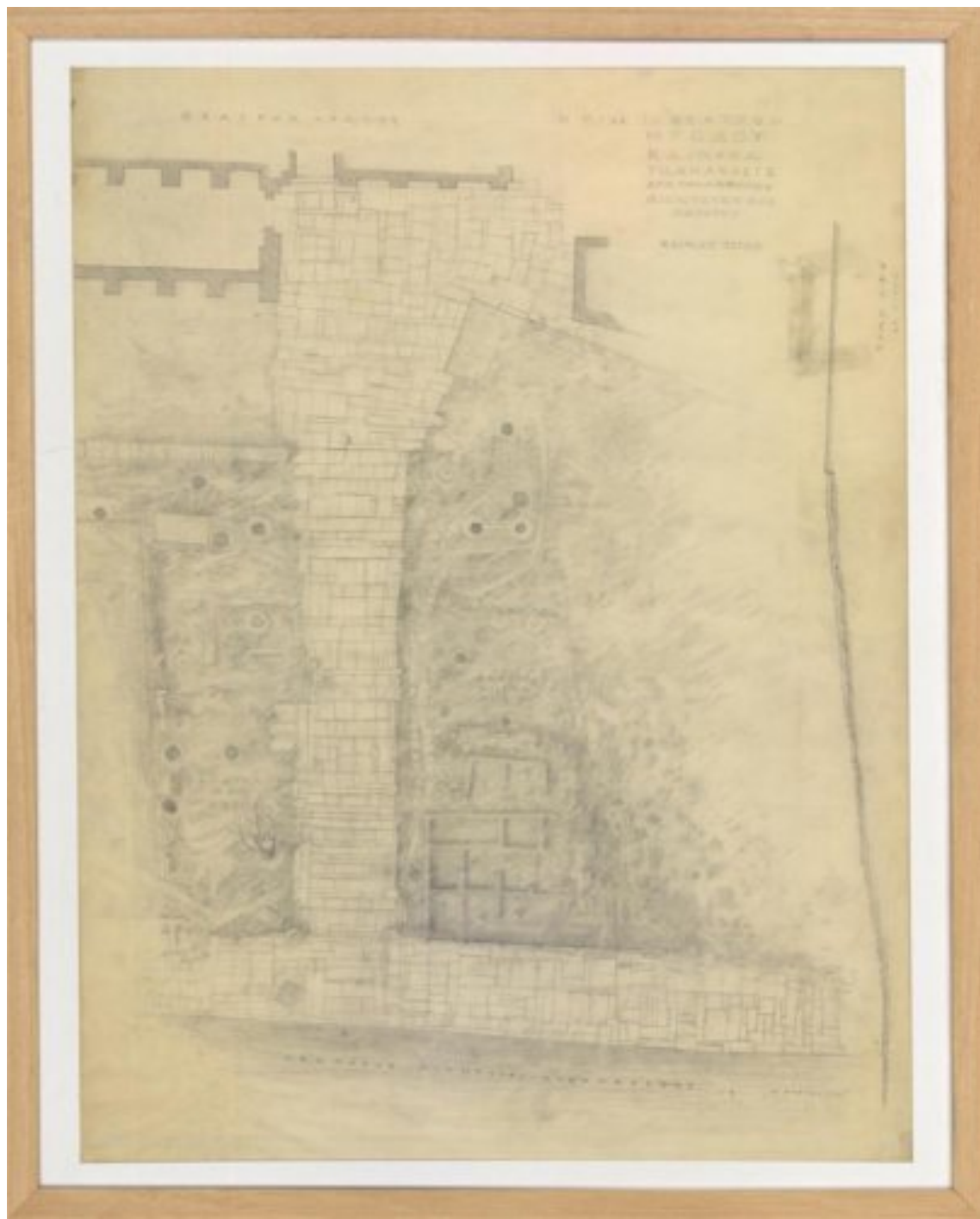
Видъ каменнаго дворцоваго зданія въ г. Армавирѣ Армянскаго Кайсара

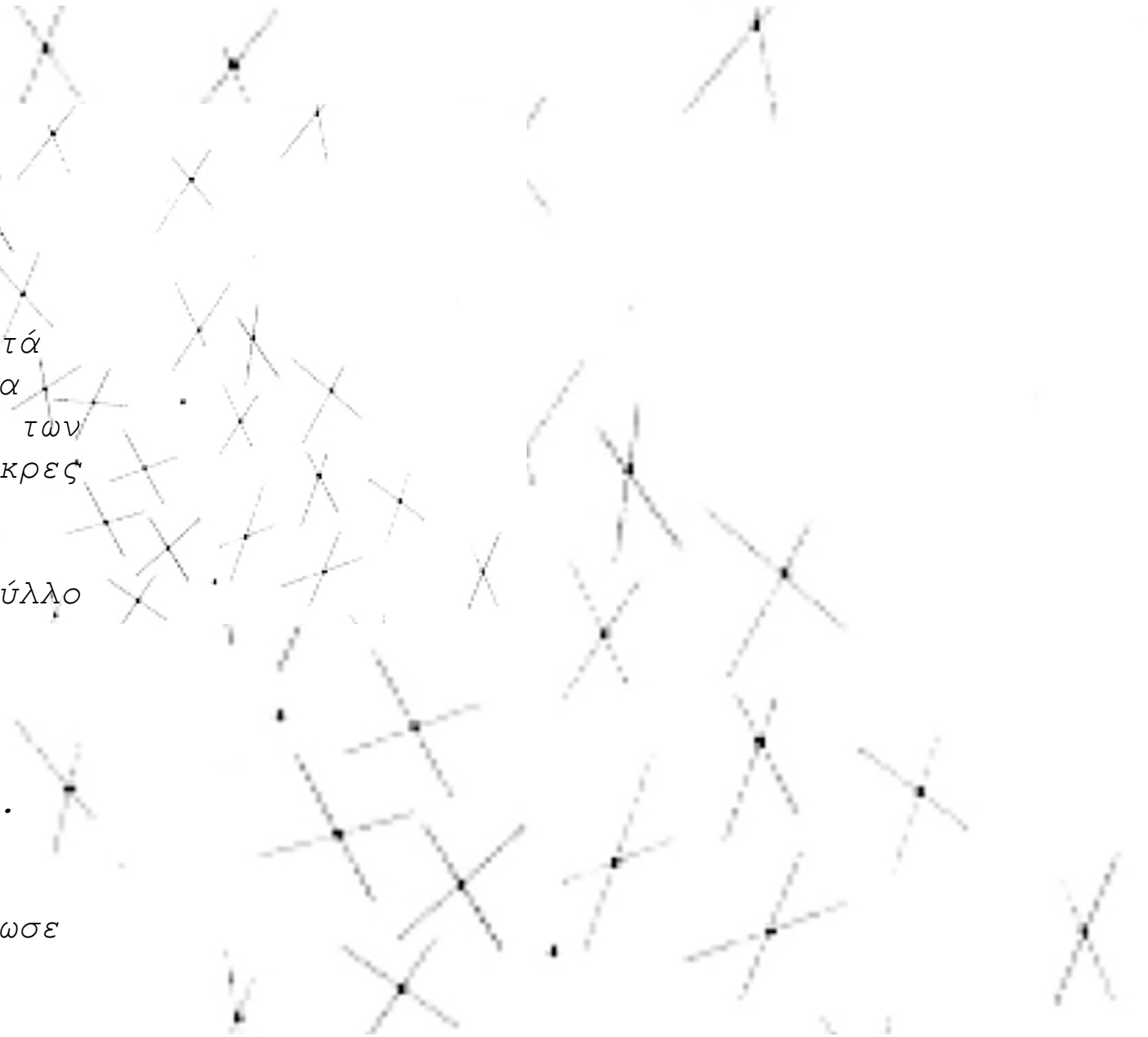

Eva Prats

Σκεπτόμενο χέρι [Thought by hand]

2014

“Το πρώτο απόγευμα που βρέθηκα εκεί, μου ζητήθηκε να σχεδιάσω συστάδες δέντρων κατά μήκος του ποταμού. Το πιο δύσκολο ήταν να βρω πώς να σχεδιάσω τις ατελείωτες άκρες των συστάδων των δέντρων, πώς να αφήσω τις άκρες τους ανοικτές και ατέλειωτες για κάθε διαφορετική συστάδα δέντρων. Ο Ενρίκ μου εξήγησε, βήμα προς βήμα: πρώτα, σε ένα φύλλο από ριζόχαρτο, σχεδιάζεις δύο ή τρεις καμπύλες γραμμές, κατά μήκος των οποίων τοποθετούνται οι κορμοί. Στη συνέχεια, σχεδιάζεις τα κλαδιά σαν το γράμμα X, στρέφοντάς τα προς διάφορες κατευθύνσεις. Δοκίμασα λίγο, στη συνέχεια, έδειξα στον Ενρίκ πώς θα φαινόταν οι νέες συστάδες δέντρων στο σύνολο της κάτοψης. Όταν ένιωσα ότι το κατάφερα σωστά, τα αντέγραψα με μελάνι στο τελικό σχέδιο.

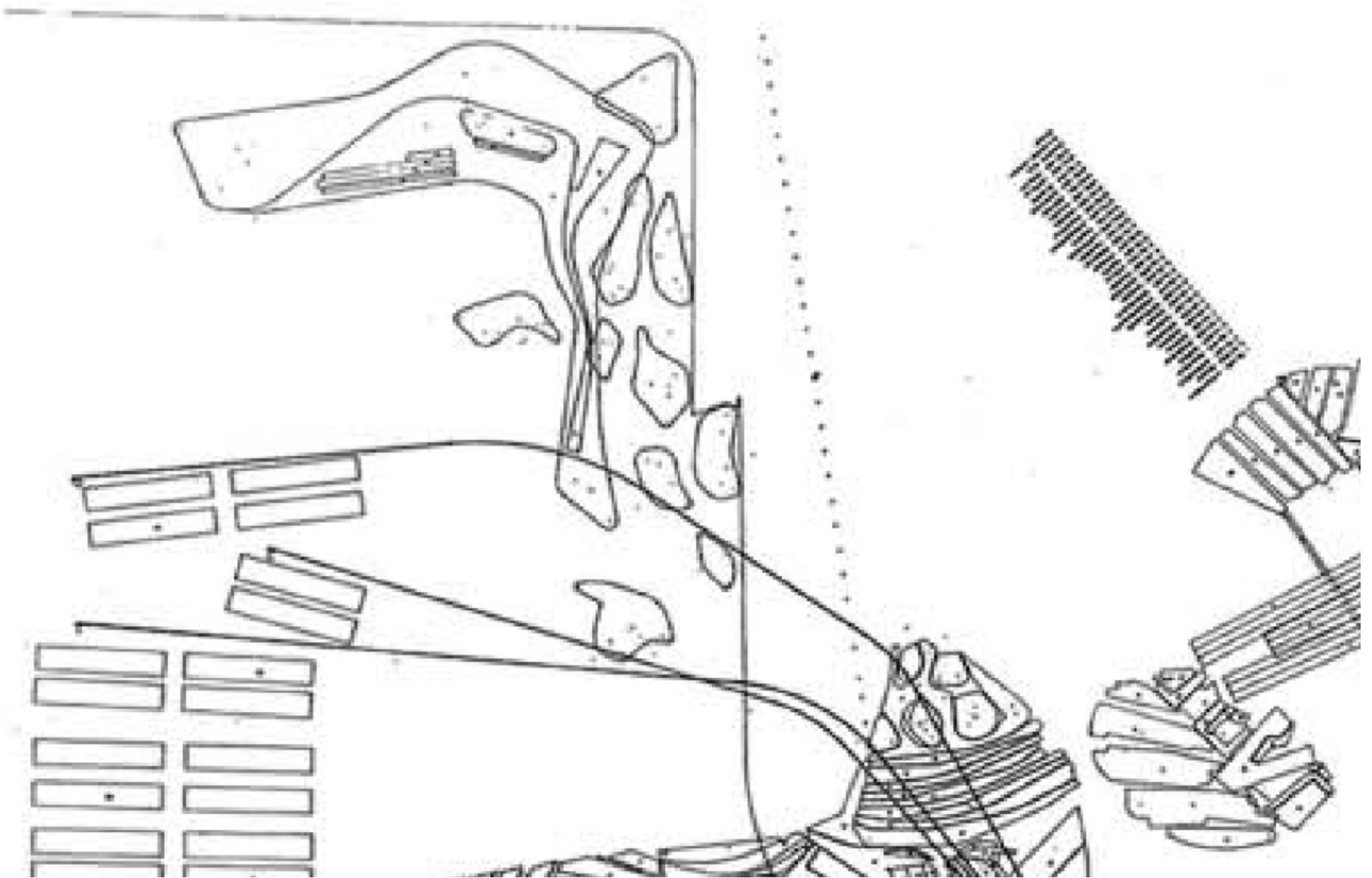
Εξεπλάγην που ήταν ένας τόσο ελεγχόμενος και πειθαρχημένος τρόπος, παρότι το αποτέλεσμα φαινόταν τόσο τυχαίο. Παρόλο που φαινόταν σαν διάσπαρτα δέντρα που δημιουργήθηκαν από μια αυθόρμητη κίνηση του χεριού, το σχέδιο ήταν δυνατό μόνο επειδή είχε εφευρεθεί μια σειρά συγκεκριμένων βημάτων. Ακολουθώντας αυτή τη διαδικασία, μαζί με συνεχείς κριτικές αναθεωρήσεις, ήμασταν σύντομα ικανοποιημένοι με τα αποτελέσματα. Εαφνικά, συνειδητοποίησα ότι η φαινομενική ελευθερία στα σχέδια των Μιράγιοις και των Πινός, που μαγεύει τόσους πολλούς φοιτητές, ήταν στην πραγματικότητα αποτέλεσμα μετρημένης, έντονης πειθαρχίας."

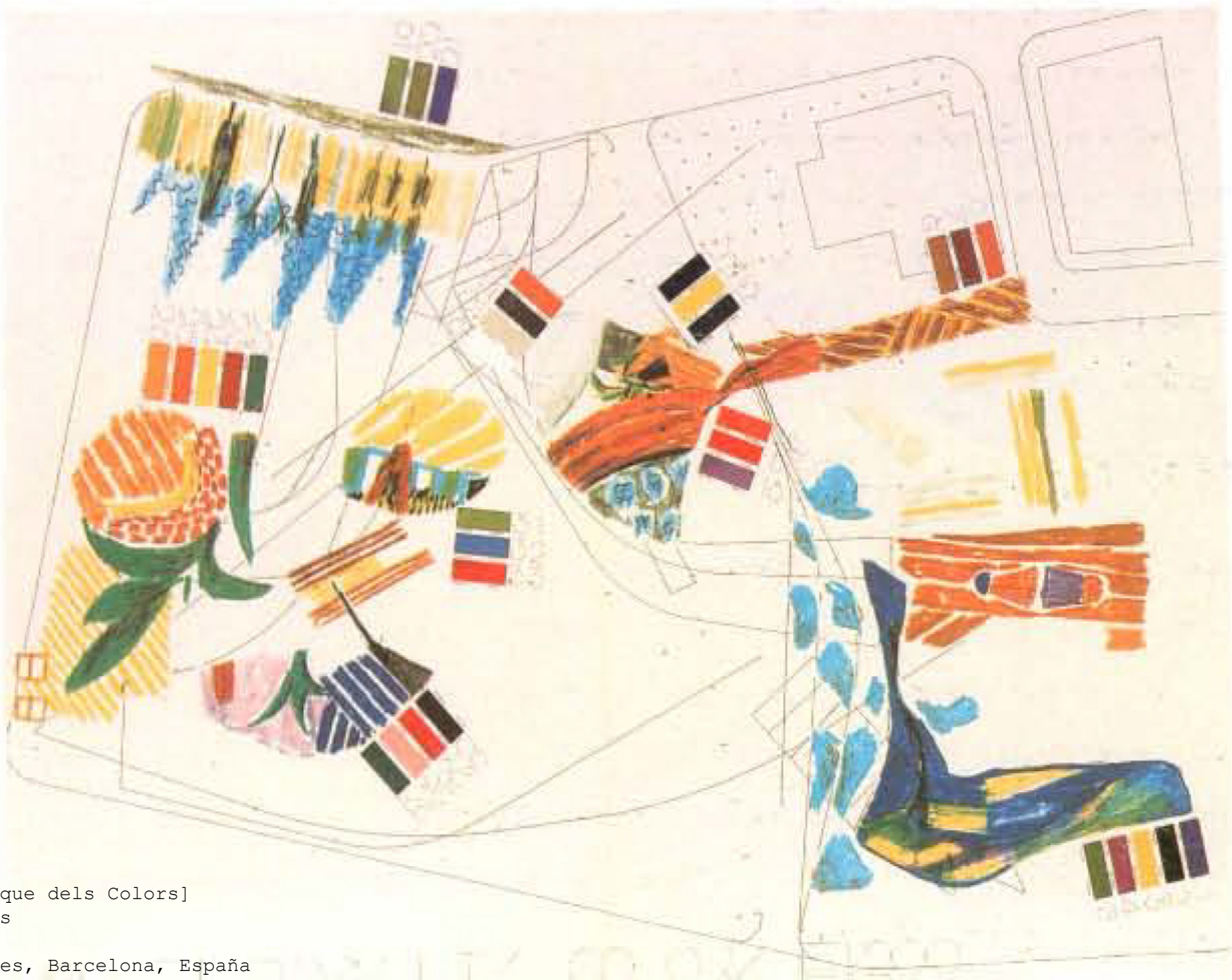

Το πάρκο των χρωμάτων [Parque dels Colors]
Αρχιτέκτονας: Enric Miralles
Ημερομηνία: 1995-2001
Τοποθεσία: Mollet del Valles, Barcelona, España

Το πάρκο των χρωμάτων [Parque dels Colors]
Αρχιτέκτονας: Enric Miralles
Ημερομηνία: 1995-2001
Τοποθεσία: Mollet del Valles, Barcelona, España

Το πάρκο των χρωμάτων [Parque dels Colors]

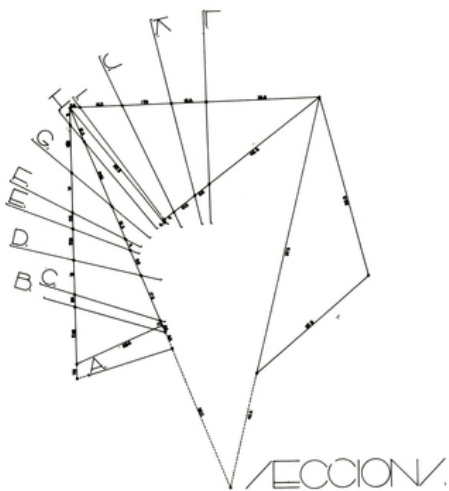
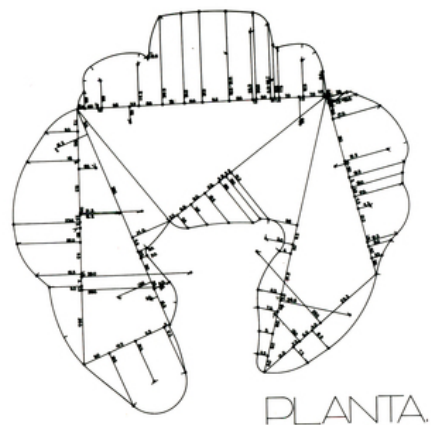
Αρχιτέκτονας: Enric Miralles

Ημερομηνία: 1995-2001

Τοποθεσία: Mollet del Valles, Barcelona, España

Ενα Prats, πως να διαστασιολογηθεί ένα κρουασάν!

Μια ιστορία για τα σχέδια της Eva Prats

A.

B.

C.

D.

E.

F.

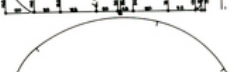
G.

H.

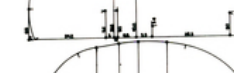
I.

J.

K.

L.

«Ένα απόγευμα σχεδιάζαμε το Κοινωνικό κέντρο στη γειτονιά La Mina στη Βαρκελώνη.

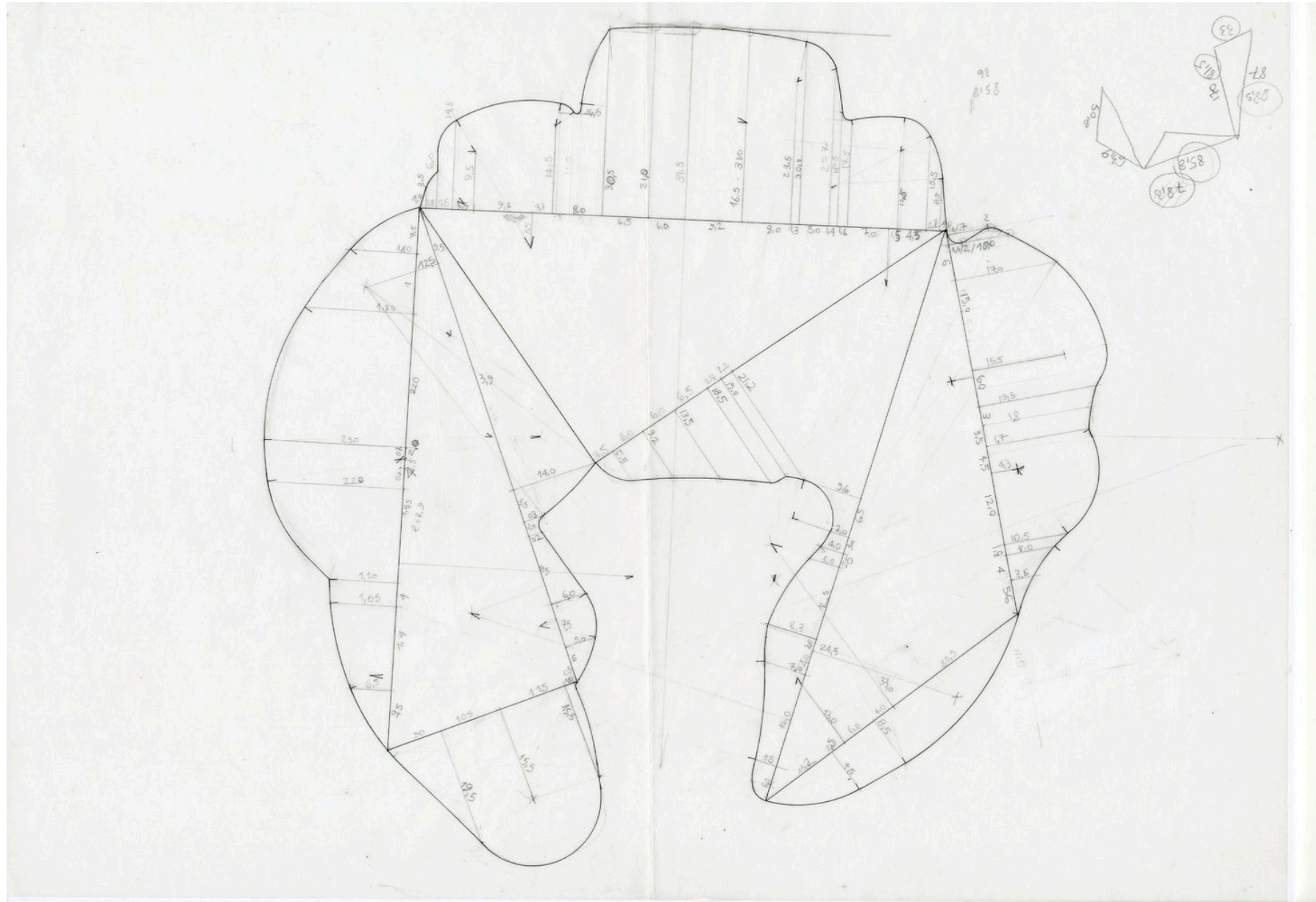
Είχα στο σχεδιαστήριο το σχέδιο του μπαρ που ενωνόταν με μια σπειροειδή σκάλα προς τη σκηνή. Ήταν ένα συνεχόμενο σχέδιο που θα κατασκευαζόταν με μεταλλική λαμαρίνα. Εγώ έπρεπε να το διαστασιολογήσω.

Ο Enric μου έδωσε τις οδηγίες: σκέψου το σιδερά, πρέπει να έχει τις σωστές διαστάσεις που χρειάζεται για να το κατασκευάσει.

[..]

Όταν ο Enric είδε τι έκανα είπε: εσύ μπορείς να διαστασιολογήσεις οτιδήποτε, θα μπορούσες να διαστασιολογήσεις...ένα κρουσάν*!

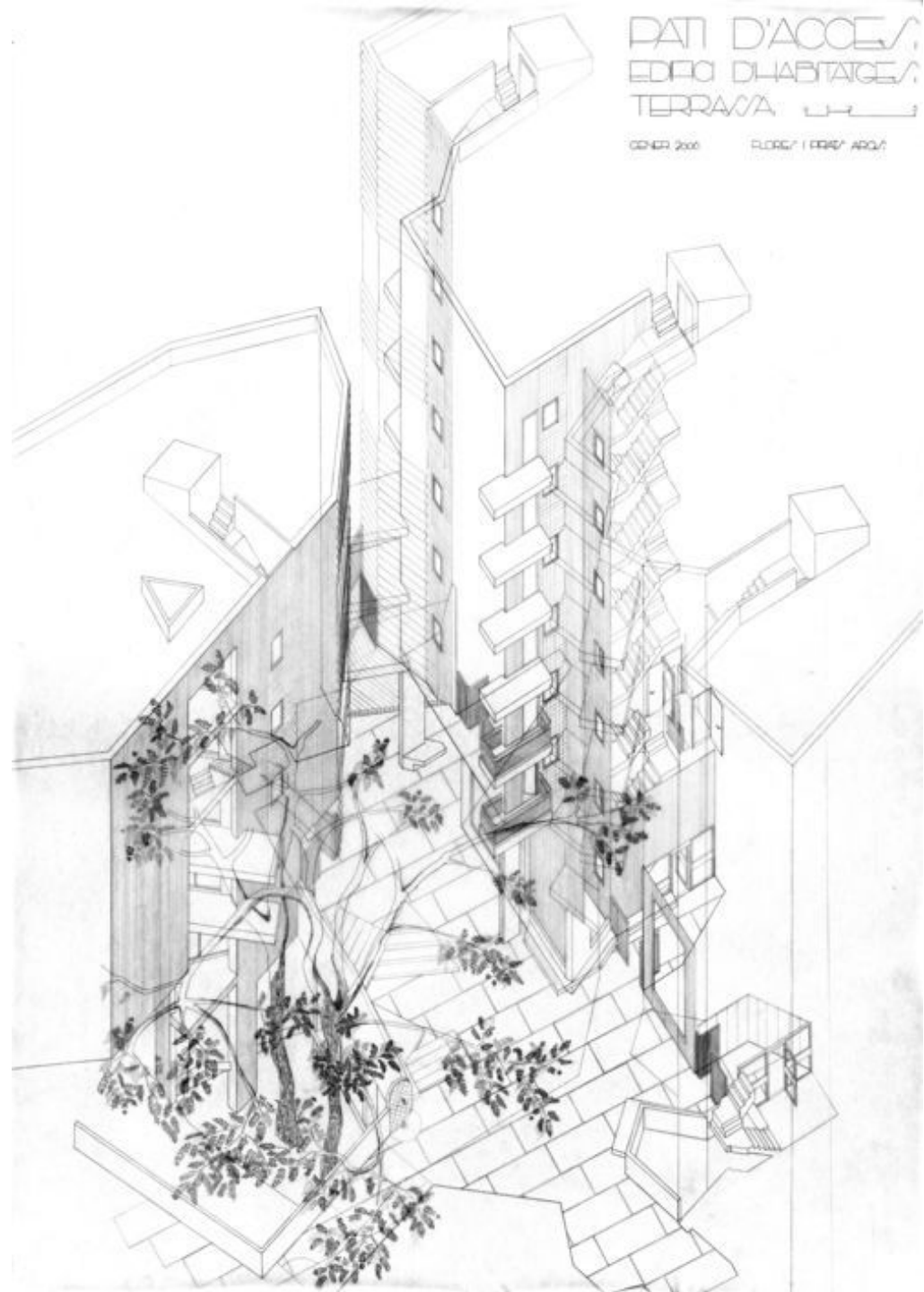
*Το σχεδίασα πολύ αργότερα, [...] Το σχέδιο δημοσιεύτηκε με ένα κείμενο με τίτλο «πως να διαστασιολογηθεί ένα κρουασάν» και είναι μια πολύ καλοδεχούμενη άσκηση στις σχολές ακόμη και τώρα συναντώ καθηγητές που το χρησιμοποιούν στα μαθήματά τους με διαφορετικούς σκοπούς».

Ένα Prats, πως να διαστασιοποιηθεί ένα κρουασάν!

PATI D'ACCES/
EDIFICI D'HABITATGE/
TERRACA

GENYR 2006 FLOOR / PLANE / AREA

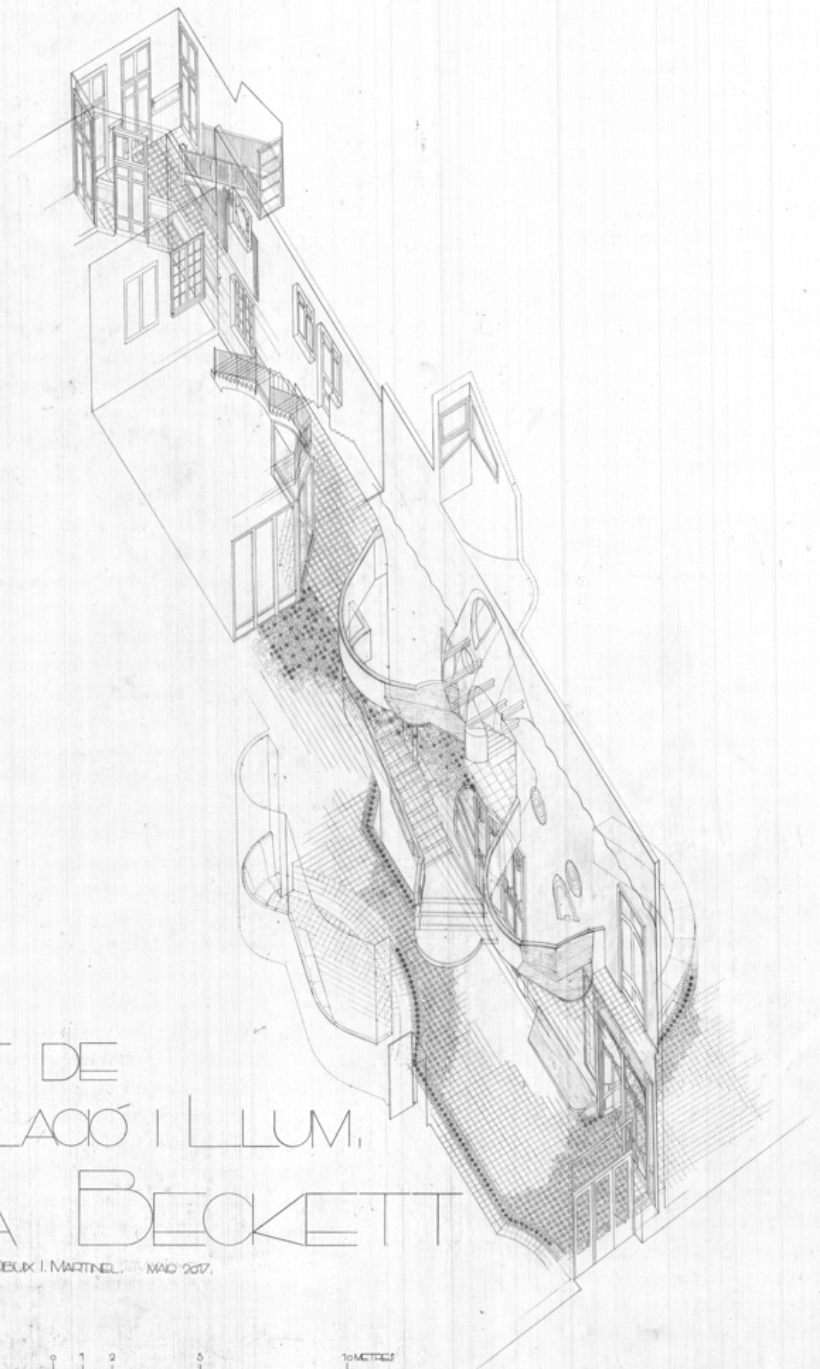

PARET DE
CIRCULACIÓ I LLUM,
SALA BECKETT

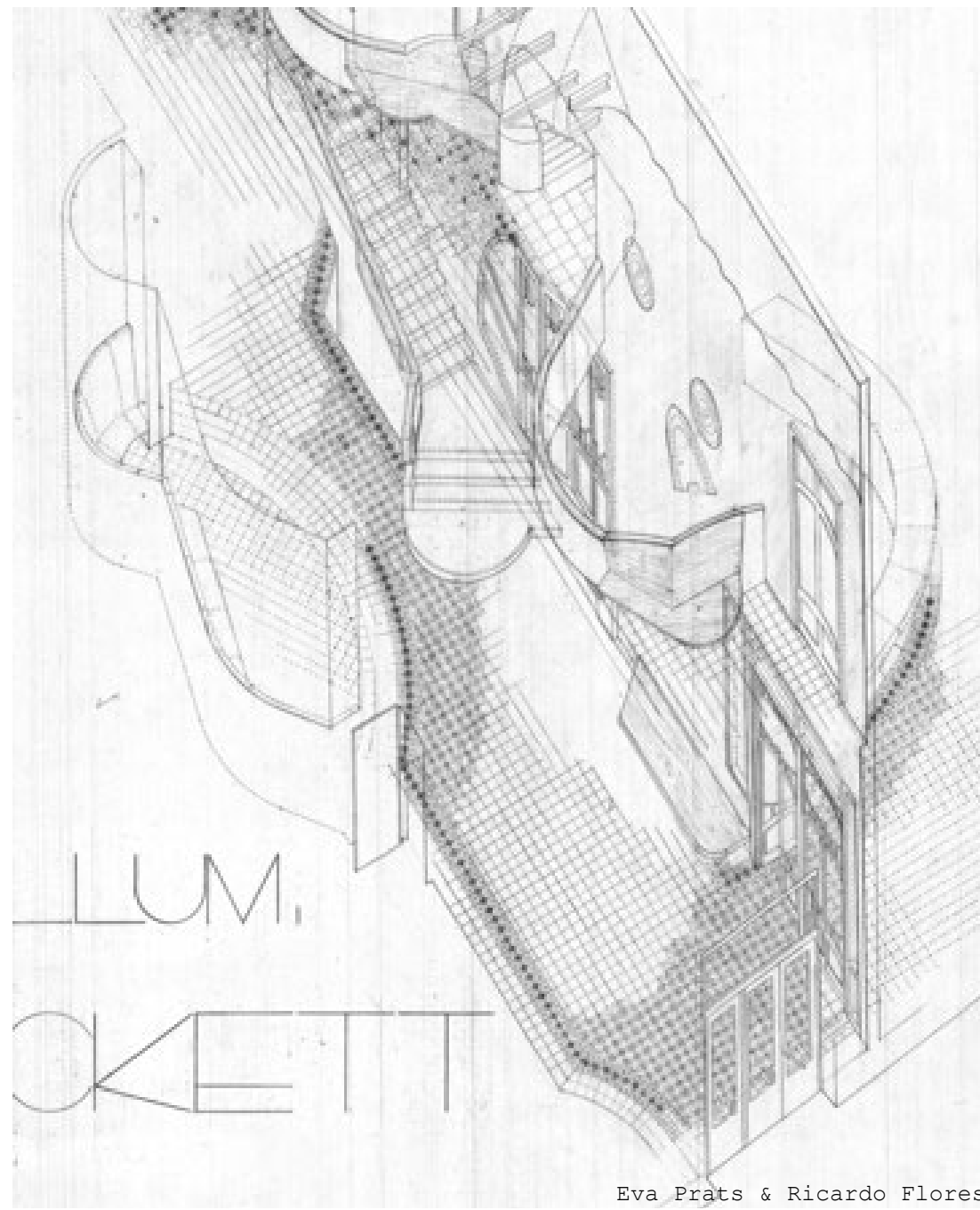
FLORES, PRATS I ADÉS - DEUX I MARTINEL - MAIG 2017

1/50

0 1 2 3 METRES

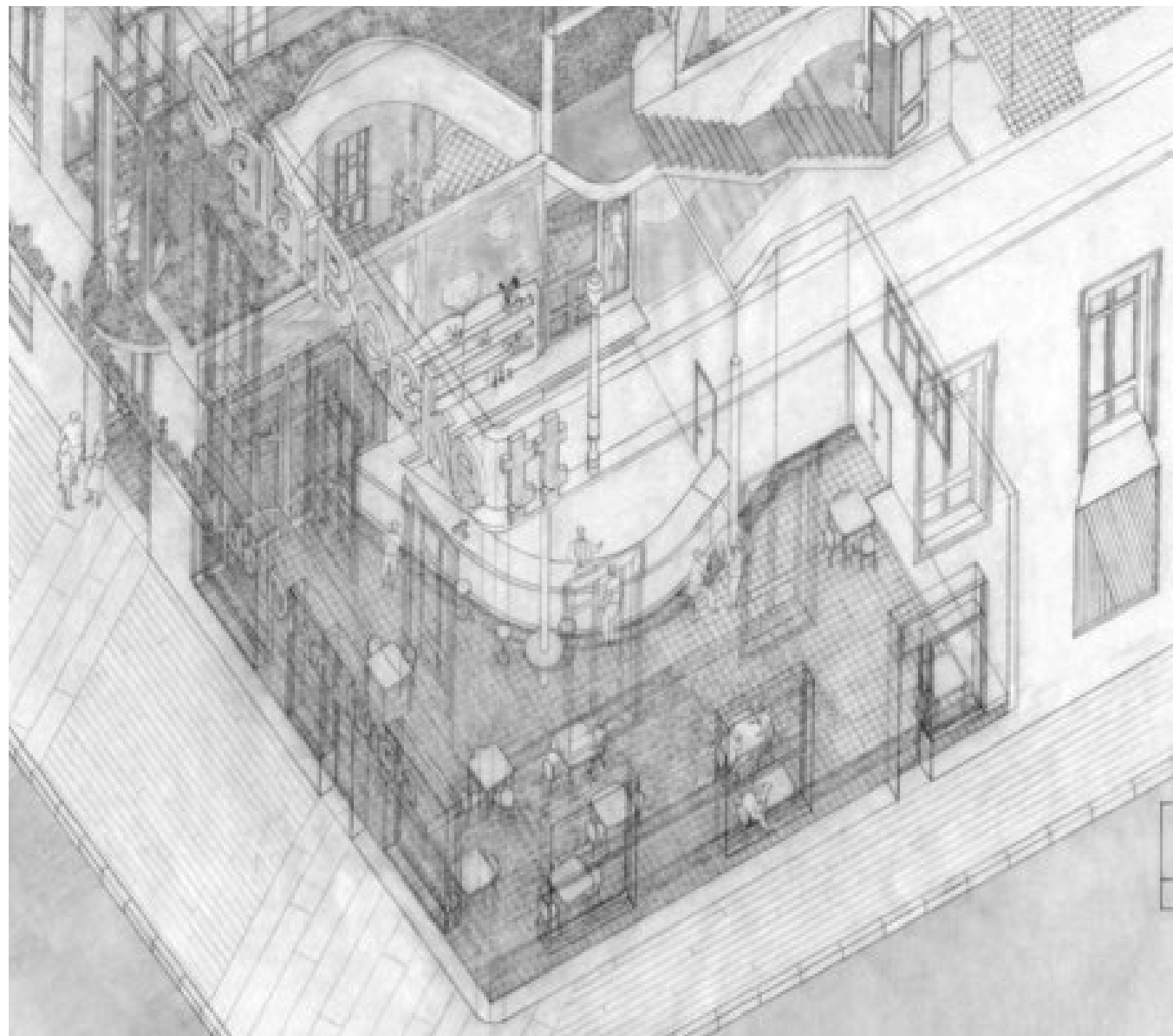
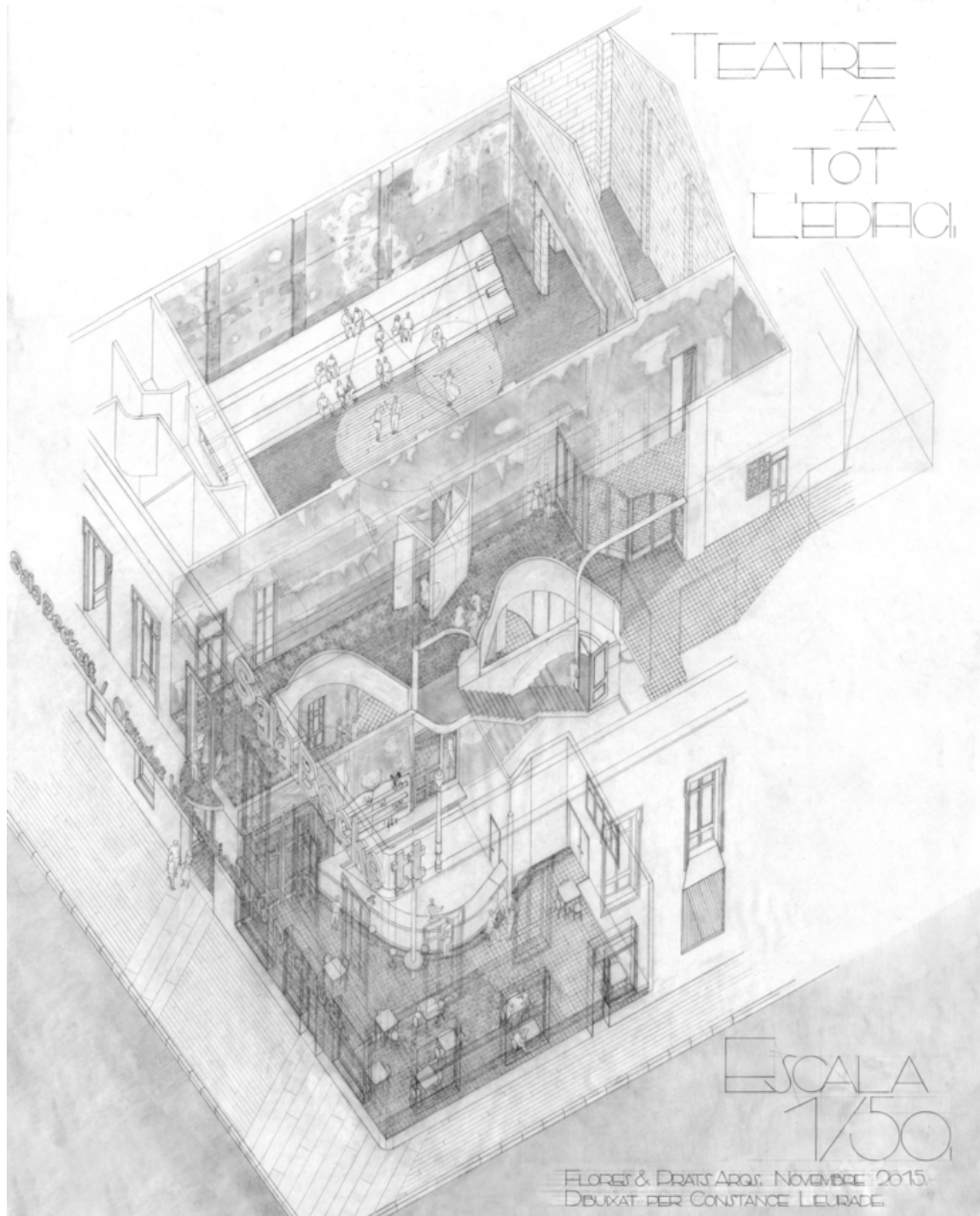
LLUM,
BECKETT

Eva Prats & Ricardo Flores
Sala Beckett, 2016

SALA BECKETT

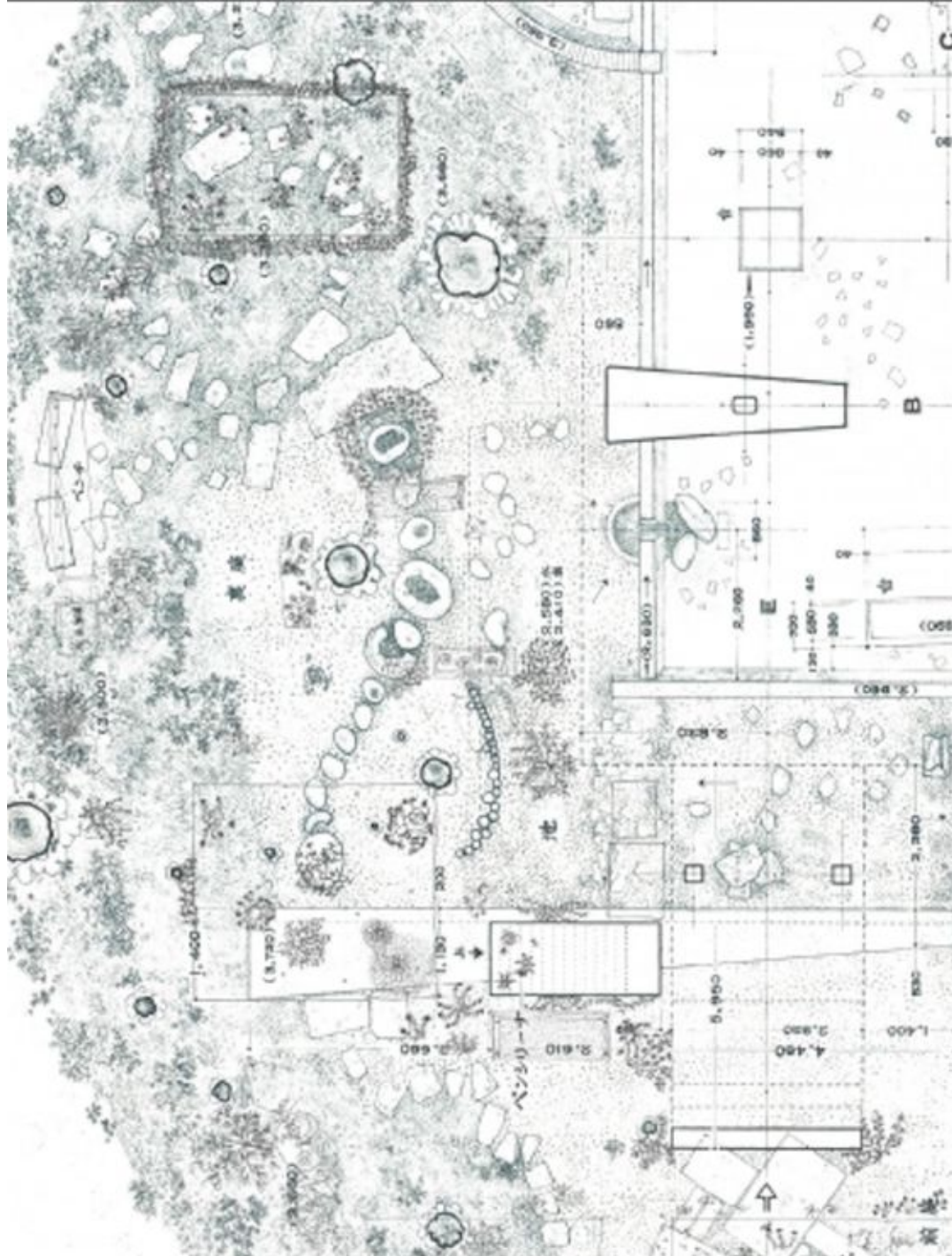
TEATRE
A
TOT
L'EDIFICI

Eva Prats & Ricardo Flores
Sala Beckett, 2016

Eva Prats & Ricardo Flores
Sala Becket, 2016

Περίπτερο Ιαπωνίας, Βενετία

Yoshizaka, 1957 – Ishigami, 2008

"Εντυπωσιάστηκα πολύ από το λεπτοδουλεμένο σχέδιο του Ιαπωνικού Περιπτέρου της Βενετίας του Yoshizaka από τη Μπιενάλε του 1957, το οποίο και παραμένει στον χώρο της Μπιενάλε μέχρι και σήμερα.

Το σχέδιο δείχνει ότι η αρχιτεκτονική σχεδίαση δεν χρειάζεται να είναι απλά μια επίδειξη του χώρου – μπορεί επίσης να είναι μια έκφραση του χώρου.

Στο σχέδιο, τα μεμονωμένα στοιχεία όπως τα δέντρα και τα μονοπάτια αναπαρίστανται με απίστευτη ακρίβεια. Ο Yoshizaka σχεδίασε το κτίριο του Ιαπωνικού Περιπτέρου με μια τέτοια συνέπεια που είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς έναν σαφή διαχωρισμό μεταξύ εσωτερικού και εξωτερικού. Πριν από την πρόσφατη ανακαίνιση, το ταβάνι του κτιρίου ήταν γεμάτο φωταγωγούς και ένα μεγάλο αίθριο καταλάμβανε το κέντρο του, διαπερνώντας τη στέγη. Αυτά τα στοιχεία έκαναν το περίπτερο να φαίνεται σαν ένας άπειρο δοχείο αέρα και φωτός." Ishigami

Studies and Abstraction

I started by trying to blend my design into the existing drawing of Yoshizaka's pavilion. I felt that by making studies of drawings and models simultaneously, I could achieve some type of a new architectural abstraction.

スタディと抽象性

そこで僕は、日本館のドローイングにちょっと手を加えながらあたらしい建築のスタディを始めた。吉阪さんのドローイングになるべく溶け込むように。ドローイングと模型を組み合わせてスタディすることによって、僕はなにが建築のあたらしい抽象性のようなものが得られるかもしれないと考えていた。

Αρχισα προσπαθώντας να ενσωματώσω τον σχεδιασμό μου στο υπάρχον σχέδιο του περίπτερου του Yoshizaka. Τίω να καταφέρω με κάποιον τρόπο να επιτύχω μια νέα αφαίρεση, συνδυάζοντας τις μελέτες μου στο σχέδιο και τα μοντέλα ταυτόχρονα. Τα σχέδια μας και ο σχεδιασμός μας για το εσωτερικό του Ιαπωνικού περίπτερου ήθελα να παρουσιάζουν την εικόνα μου για την αρχιτεκτονική του μέλλοντος στο περίπτερο με έναν τρόπο που αυτά να αναφέρονται στο σχέδιο του Yoshizaka.

259

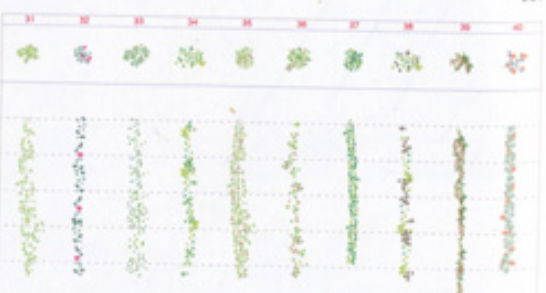
260

261

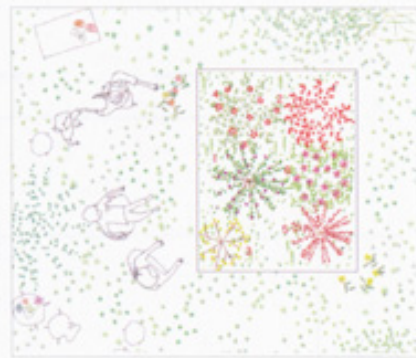
262

263

264

265

266

267

ヴェネツィア・ビエンナーレ会場内の日本館の周りに、いくつかの温室を設計するプロジェクト。それぞれの温室は、建築であると同時に、日本館の周りにつくられる新しい庭である [fig.259]。それぞれの温室は、すごく華やかな柱と薄いガラスでつくられていて、計画される環境に応じて空間のプロポーションや柱の数が異なる [fig.269-276]。そのプロポーションや周辺に合わせて、ヴェネツィアでは育つことができない植物 [fig.260-263] を温室の中に、生け花を生けるように配置していく [fig.264-267]。植物の密度は、建築がつくり出す空間と植物がつくり出す空間として周辺環境がつくり出す空間とが等価になるように、精密にバランスを調整しながら決められる。また、温室同士の間隔性が既存のランドスケープの中に新しい空間をつくり出すこと、風景をつくることを限りなくあいまいにしておくことで、これまでにない建築の可能性を考えようとしている。At the 2008 Biennale di Venezia, designing several greenhouses in the garden around the Japan pavilion. Each is at once a structure in its own right and a new garden created in the pavilion's periphery [fig.259]. These are made of extremely delicate columns and thin glass. The proportions of the spaces and number of columns vary according to the environment planned [fig.269-276]. Plants that would never grow in Venice [fig.260-263] are arranged in the greenhouses like ikebana to suit the respective proportions and surroundings [fig.264-267]. The density of the plants is determined through exacting adjustments to the balance so that the space created by the architecture, space created by the plants and the peripheral landscape are equivalent. The greenhouses will also have relationships with each other that form new spaces in the existing landscape [fig.259-268]. Is this space design or landscape design? Making this distinction infinitely vague is a way of pursuing previously unexplored architectural possibilities.

268

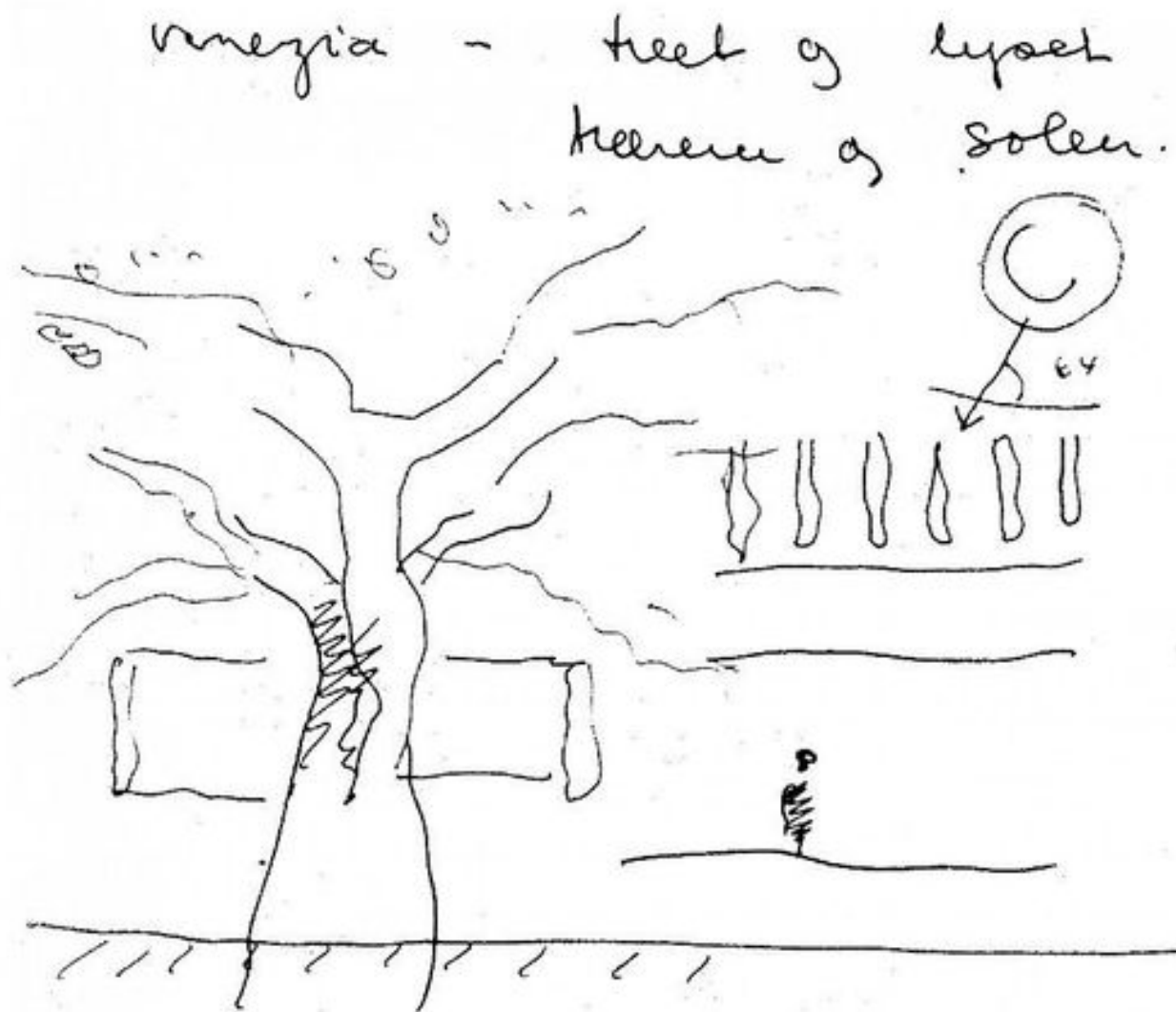

"Ο όρος "Ανθρωπόκαινος" είναι αναξιόπιστος επειδή είναι ανθρωποκεντρικός. Ως ιδέα, η "φύση" είναι μια ανθρώπινη κατασκευή.

Ωστόσο, οι τόποι, οι είδος και τα φαινόμενα που περιλαμβάνουμε στη "φύση" είναι πραγματικά και δεν υπόκεινται στη φαντασία και τη θέλησή μας. Επειδή έχουμε ονομάσει κάτι, δεν σημαίνει ότι το έχουμε δημιουργήσει, ανεξαρτήτως της επίδρασής μας στον κόσμο. Εξίσου, είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι οι άνθρωποι είναι φυσικά και πολιτιστικά όντα.

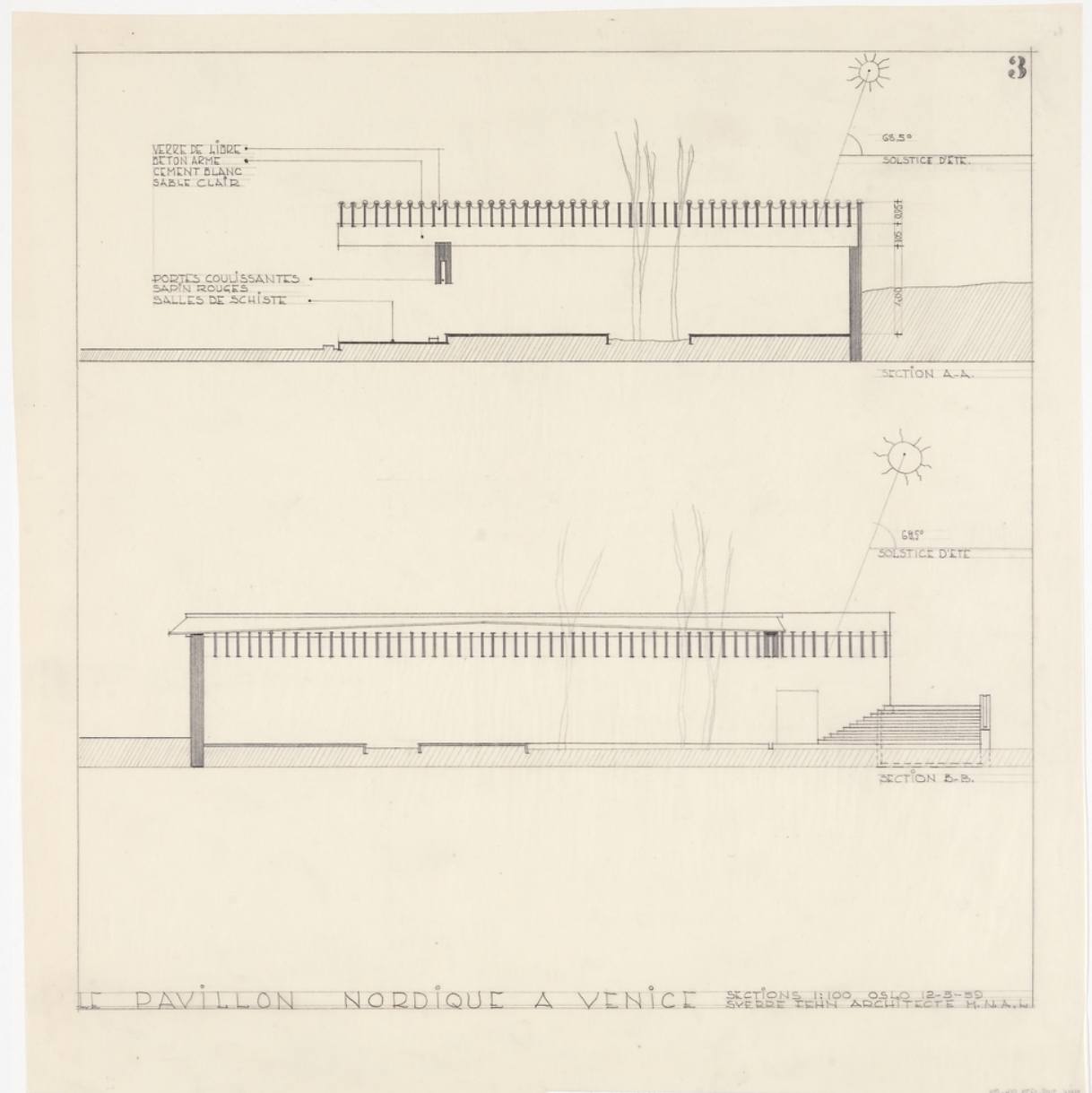
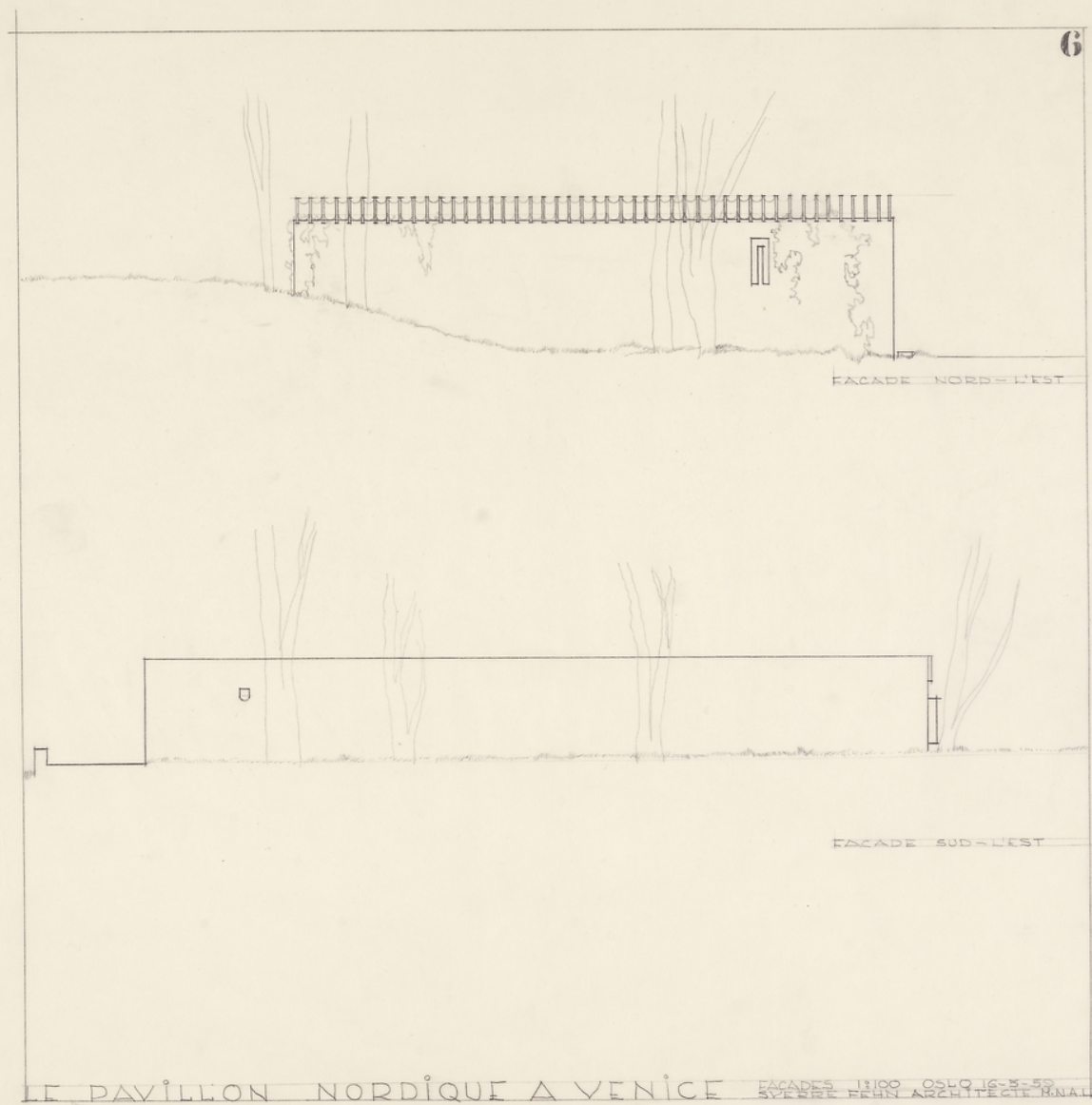
Η "συμπαράγωγή" πολλαπλών δημιουργών - ανθρώπινων, μη ανθρώπινων και ατμοσφαιρικών - είναι ένα κατάλληλο μοντέλο για την αρχιτεκτονική στην εποχή της αυξανόμενης κλιματικής αλλαγής. Σύμφωνα με τον Fehn, "Διακρίνοντας το υλικό στη διάσταση του χρόνου, ο τοίχος από τούβλα ανήκει στην ιστορία. Το δέντρο είναι προσωρινό και ανήκει στην αιωνιότητα." Νέα δέντρα - ακόμη και ένα δάσος - θα μπορούσαν να φυτευτούν στο Νορβηγικό Περίπτερο".

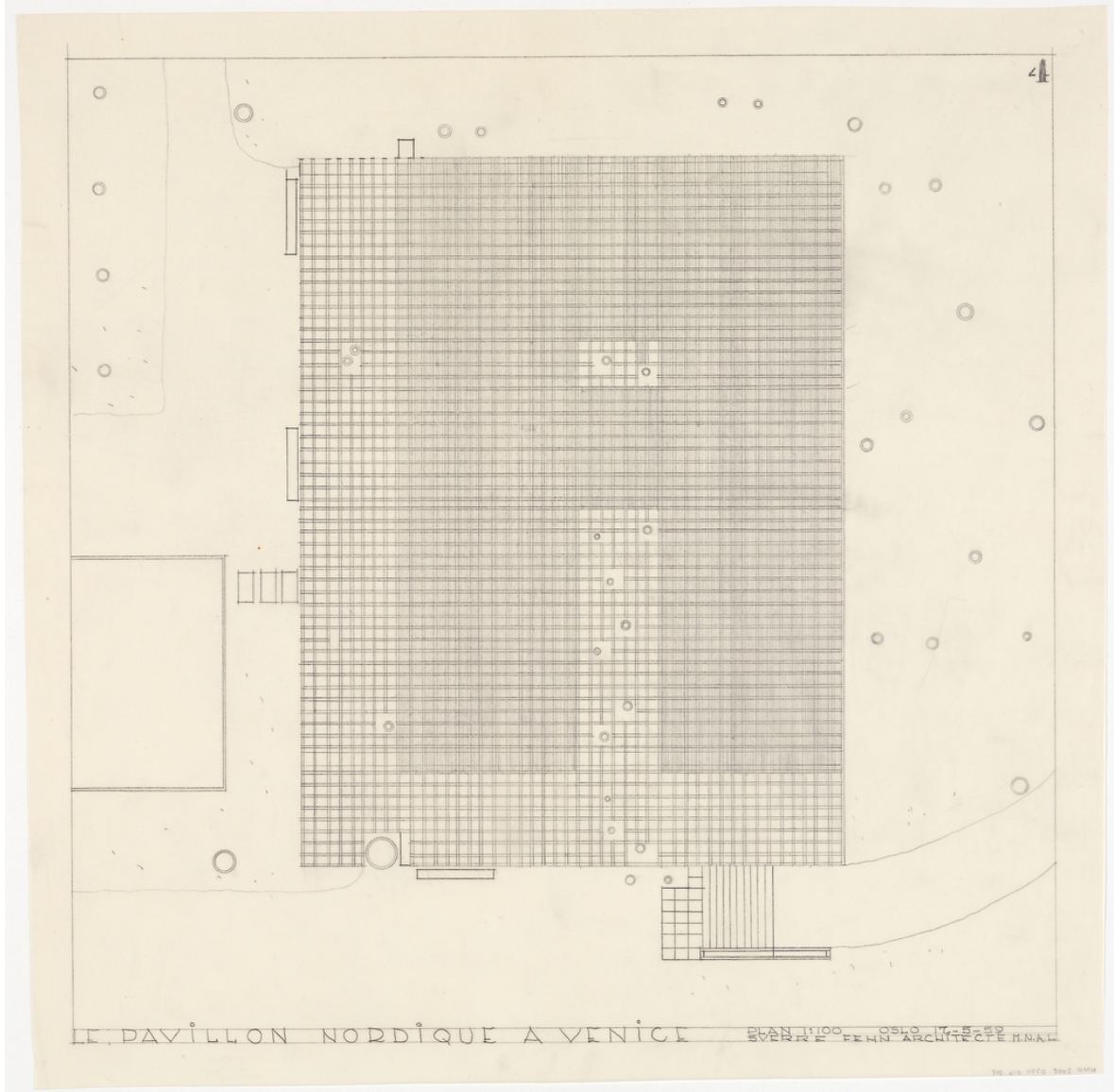
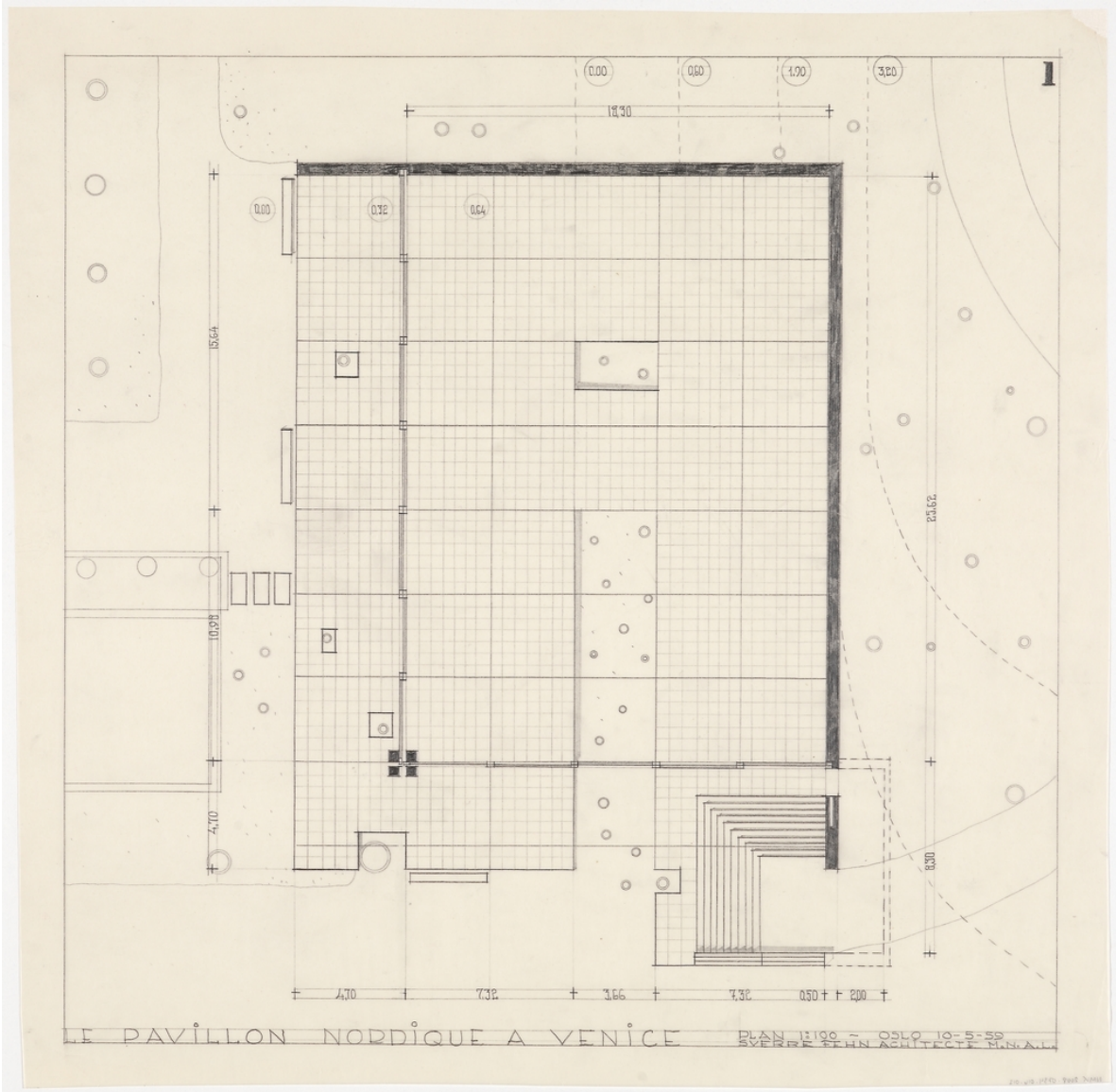

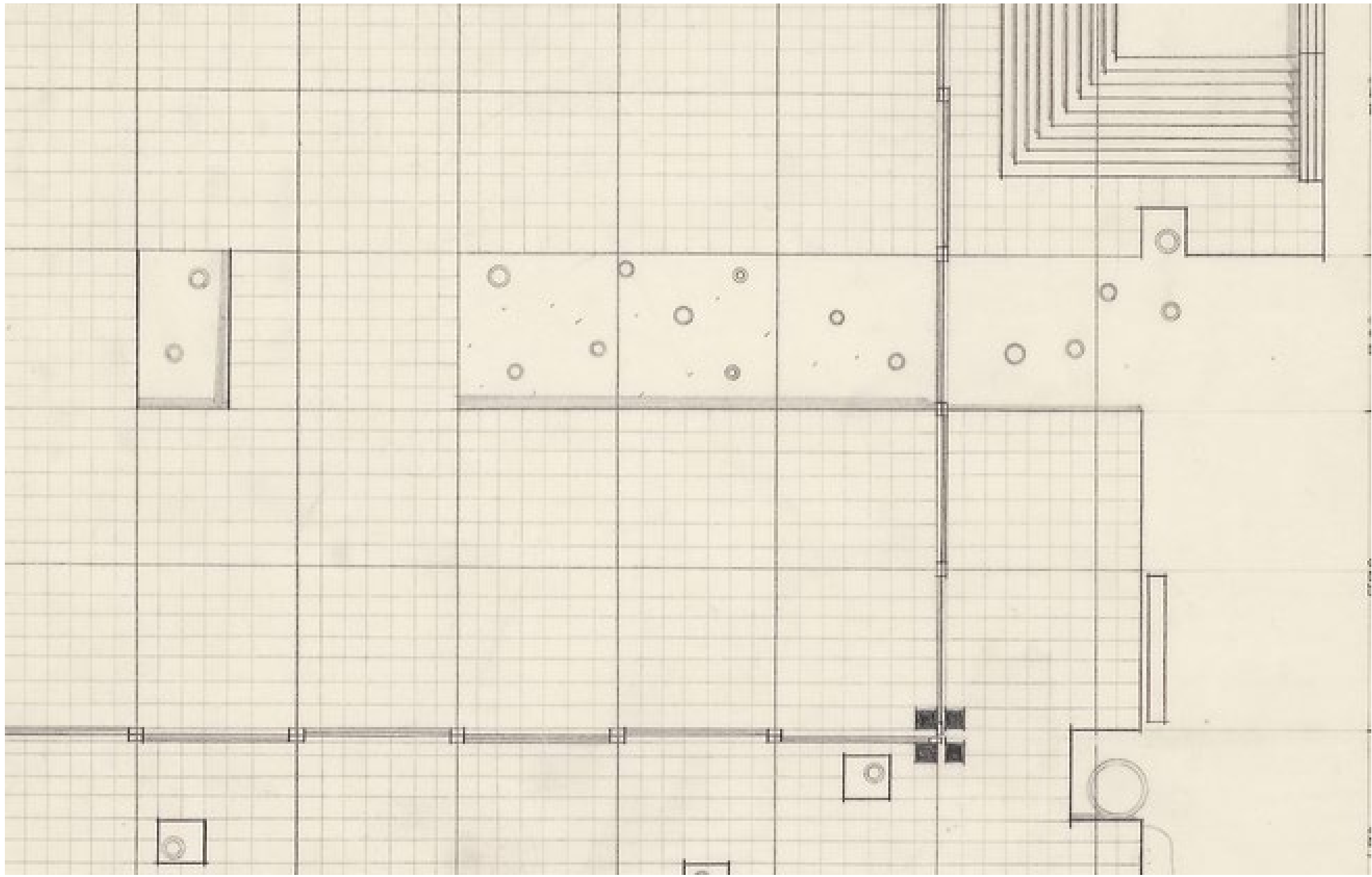
Jonathan Hill. *The nature of architecture. The Primitive Hut and the Nordic Pavilion.*

Περίπτερο Νορβηγίας, Βενετία

Sverre Fehn, σχέδια-διαγωνισμός 1958, εγκαίνια κτιρίου 1962.

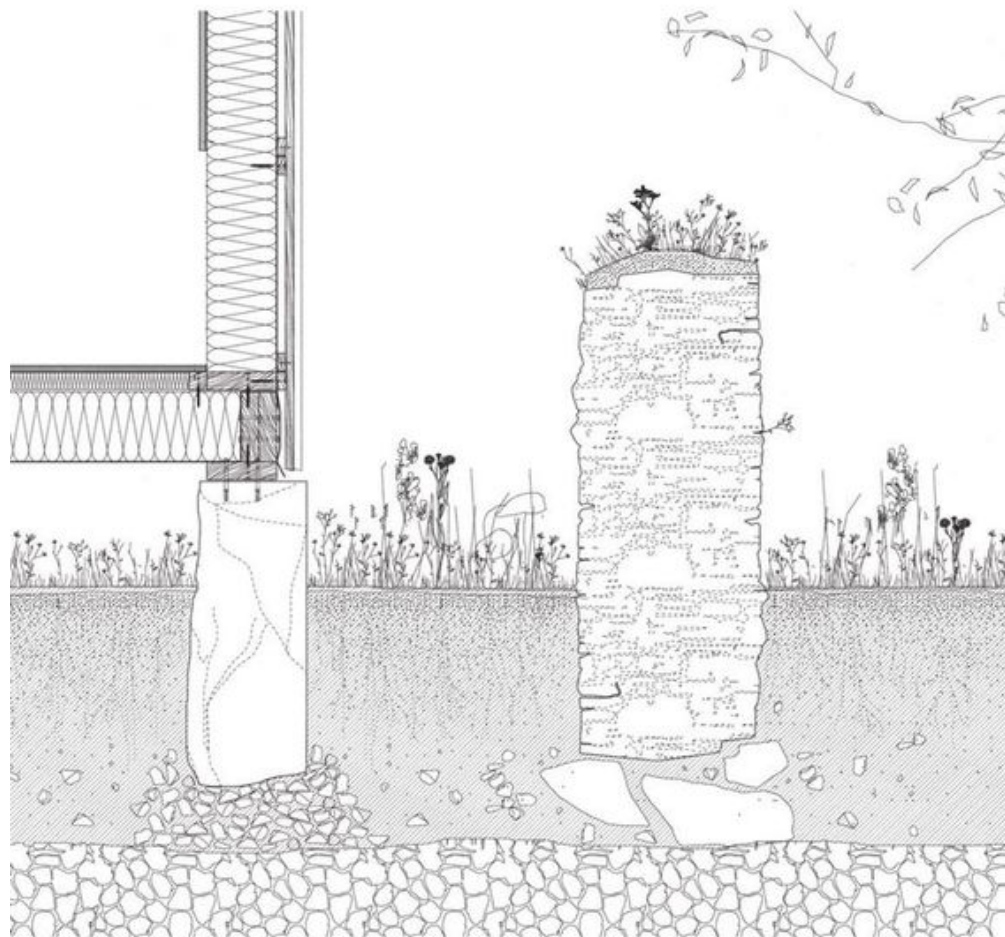

"Κάποιες τάσεις στις επιστήμες της οικολογίας θεωρούν τα δέντρα του δάσους ως κοινωνικά όντα, διότι μπορούν να μαθαίνουν, να θυμούνται και να ανταλλάσσουν πληροφορίες μέσω ενός εσωτερικού, ζωντανού δικτύου μυκήτων.

Μήπως θα έπρεπε να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε ότι ο σχεδιασμός δεν είναι αποκλειστικό χαρακτηριστικό των ανθρώπων;

Αυτή η άσκηση θα μας επιτρέψει να διαμορφώσουμε μια διαφορετική εικόνα του ίδιου του σχεδιασμού μόνο αν εγκαταλείψουμε την αφελή ιδέα ότι τα πουλιά, οι τίγρεις ή οι πίθηκοι δεν διαμορφώνουν το περιβάλλον τους με τον ίδιο τρόπο που το κάνουμε εμείς οι άνθρωποι".

Paulo Tavares, *Derechos no humanos: Y otros ensayos acerca de la arquitectura del bosque* [Μη ανθρώπινα δικαιώματα: Και άλλα δοκίμια για την αρχιτεκτονική του δάσους]

Maich Swift Architects, *Bamff Estate Trust*